

Lipsasten sukuseura juhli 50 vuottaan Suomen Nuoriso-opistolla Mikkelissä

Viikonloppuna 27. -28.7.2019 suuntasivat Lipsasen suvun jäsenet eri puolilta Suomea kohti helteistä Mikkeliiä. Koko maassa oli saatu nauttia kesän lämmöstä jo jonkin aikaa, mutta Mikkelin ennuste viikonlopuksi oli yli kolmekymmentä ja lämpimämmästä päästä. Majoitusrakennuksessa oli mukavan viileää, kun asettauduimme huoneisiimme.

Lauantaina sukutapaamisen aluksi puheenjohtaja nosti heraldisesti uudistetun sukuviiirin Nuoriso-opiston komeaan tankoon ja toivotti läsnäolijat tervetulleiksi juhlatapaamiseen. Ensimmäinen ohjelmanumero oli leikkimielinen kilpailu ”Luontoretki” Mikkelin satamaan. Helle verotti jonkin verran osallistujien määrää. Pihapuiden varjossa Heino Lipsanen jakoi osallistujat ryhmiin ja selosti reitin ja kilpailun kulun. Ryhmät lähtivät sopivin välein reitille, jonka varrella oli kysymyrasteja niin historiasta kuin ympäristöstäkin. Sillan pituutta ja joen syvyyttä yritettiin arvailla ja mitailla monenmoisin konstein. Vastaukset kirjattiin lähtiessä saatuun reittikarttaan. Reitillä varrella satamassa pidettiin juoma- ja jäätelötäuko. Kisan jälkeen illtapäivällä oli mahdollisuus maukkaaseen seisovapöytäateriaan opiston ravintolassa.

Illalla klo 19 kokoonnuttiin opiston viihtyisälle saunalle illanviettoon. Aluksi illtapäivän kilpailun järjestäjät Heino ja Jouko Lipsanen jakoivat palkinnot. Kaksi joukkuetta ylti samaan pistemäärään ja sai toisen palkinnon, mutta suuri ei ollut ero voittajiinkaan. Vilkkaan puheensorinan ryydittämänä nautittiin virvokkeita, ja kohta kajahtivat kesäiltaan yhteislaulut. Laulujen lopuksi miehet herkisti miesten serenadi naisille ja naisten vastaava miehille. Saunomisen jälkeen emännät kantoivat pöytään herkulliset piiraat salaatin kera. Ilta jatkui mukavasti tarinoiden ryhmissä ympäri takkahuonetta.

Sunnuntaiamu oli edelleen helteisen lämmin, kun kävelimme pihan poikki kohti opiston ravintolaa aamiaiselle. Mutta, mitä ihmettä? Missä on eilen salkoon nostettu Lipsasten viiri? Lipputanko on tyhjä! Kysely henkilökunnalle ei tuonut ratkaisua ongelmaan. He eivät tieneet mitään asiasta. Kaikenlaisia spekulointeja kuultiin aamiaispöydässä. Joku oli yöllä kuullut mopojen pärinää. Onko joku nuorisojoukko keksinyt mokoman pilan? Onko Mikkelin kaduilla kiitänyt mopojo

Lipsasten viiri hulmuten? Missä viiri nyt on, ojassa, metsässä? Onko se kunnossa? Joka tapauksessa tankoon nostettiin uusi viiri juhlistamaan varsinaista sukukokouspäivää. Viiri saatiin onnellisesti ylös, mutta toinen naru katkesi ilmeisesti tihutyön tekijöiden kovakouraisen käsittelyn takia.

Aamupäivän aikana opiston pihalla ja aulassa nähtiin iloisia halauksia, kun lisää Lipsasia saapui sukukokoukseen. Ennen yhteistä lounasta oli mahdollisuus ostaa arpoja, viirejä, kortteja ja sukukirjoja. Pieni delegaatio kävi kunnioittamassa menneitä sukupolvina Mikkelin sankarihautausmaalla vieden ruusut kahden suvun jäsenen muistokiville. Puheenjohtaja piti sukuklinikkaa kuten lauontainakin. Häneltä saattoi hakea tarkan selvityksen lähisuvustaan. Lounaspöydissä vaihdettiin kuulumisia tuttujen kanssa, yllätyttiin yhteisistä menneiden vuosien tapahtumista, jotka olivat jo melkein unohtuneet, ja tutustuttiin uusiin sukulaisiin.

Sääntömääräinen sukukokous alkoi klo 13 Atrium- rakennuksessa. Tilaisuuden musiikillisen avauksen suoritti mikkeliläinen nuori sukuun kuuluva hanuristi Anniina Korhonen loihtimalla hanuristaan upeasti Czardaksen ja Säkkijärven polkan. Puheenjohtaja kertoi avauspuheessaan, miten Lipsasten sukututkimuksessa on päästy samoihin vuosiin 1400-luvun lopulla kuin Kolumbus aikoinaan löytäessään Amerikan. Mikkelin kaupungin tervehdyksen esitti aluejohtaja, liikuntaneuvos Heino Lipsanen. Sen jälkeen veteraanijäsen Osmo Lipsanen kertoi sukuseuran synnystä ja ensimmäisestä sukukokouksesta Juvan Jaakkolassa 1969. Puheenjohtajan kanssa he vielä muistelivat sukututkimuksen etenemistä, johon mm. Kaarlo Lipsanen ja Anna-Liisa Toikkanen ovat aikoinaan omalla työllään vaikuttaneet suuresti.

Seurasi juhlallinen suvun pöytästandaarin luovutus puheenjohtaja Harri Lipsaselle. Jouko Lipsanen kuvaili Harrin hienoa työtä suvun vanhimpana mainiten tärkeimpinä asioina suvun omien nettisivujen luomisen ja ylläpidon, jäsenrekisterin ja laskutuksen uudistuksen sekä sukututkimuksen viemisen aina 1400-luvun puolelle asti.

Seuraavaksi saimme nähdä ja kuulla lumilautailija Janne Lipsasen kertovan elämästään ja urastaan lajin huipulla. Hänen työssään yhdistyy nykyisin urheilu ja taide, sillä hän tekee valmennuksen lisäksi filmejä lumilautailusta. Saimme nähdä filmejä, joista ei puuttunut vauhtia ja vaarallisia tilanteita.

Urheilun jälkeen herkistyimme kuuntelemaan Hely Lipsasen runonlausuntaa. Käsin kosketeltavan hiljaisuuden vallitessa saimme kuulla tuntemattoman tekijän ”Äidin rukouksen”, Saarikosken ”Maitohorsmat kukkivat” ja Helyn oman runon ”Hyvä olo”.

Puheenjohtaja esitteli sukuseuran historiaa nettisivuille koottujen kuva-albumien avulla. Siellä on erilliset albumit sukukokouksista kautta aikojen ja muista vanhoista valokuvista. Kuvia voi käydä kommentoimassa ja uusia pyydetään lähettämään puheenjohtajalle. Hän kertoi myös suomalaisten sukunimien historiasta ja erityisesti Lipsanen nimen kehittymisestä vuosien saatossa.

Juhlaosuuden jälkeen siirryttiin sääntömääräisiin sukukokousasioihin, mistä mainittakoon, että sukuneuvosto sai kaksi uutta jäsentä. Sihteeri taloudenhoitaja Lea Aspin tilalle valittiin Sirkku Saba Helsingistä, ja Heli Halosen tilalle Pekka Lipsanen Kouvolasta. Hienoa, että näin saatiin nuorempia jäseniä ja uusia vaikutteita sukuneuvostoon.

Kokouksen jälkeen siirryttiin opiston ravintolaan kakkukahveille. Kahvin ja kakun nauttimisen lomassa suoritettiin arpajaisten voittojen jako. Villasukat, kakut, taide, konvehtirasiat, design ym. löysivät onnelliset omistajansa. Joitakin arpaonni suosi jopa useammalla voitolla. Vielä istuttiin aurinkoisessa ruokalassa ja halattiin aulassa sukulaisia, ennen kuin erottiin. Muistorikas viikonloppu Savon sydämessä jää lämpimänä mieliimme. Sukuviirimme jäi komeasti salkoon liehumaan, koska yhden narun avulla sitä ei saatu alas. Virkeä viisikymppinen sukuseuramme suuntaa kohti tulevaisuuden haasteita.